Werkderbroden

ACB News

Driemaandelijks - n°35
2de trimester 2012

« Laten we de kinderen een opleiding geven voor een betere wereld »

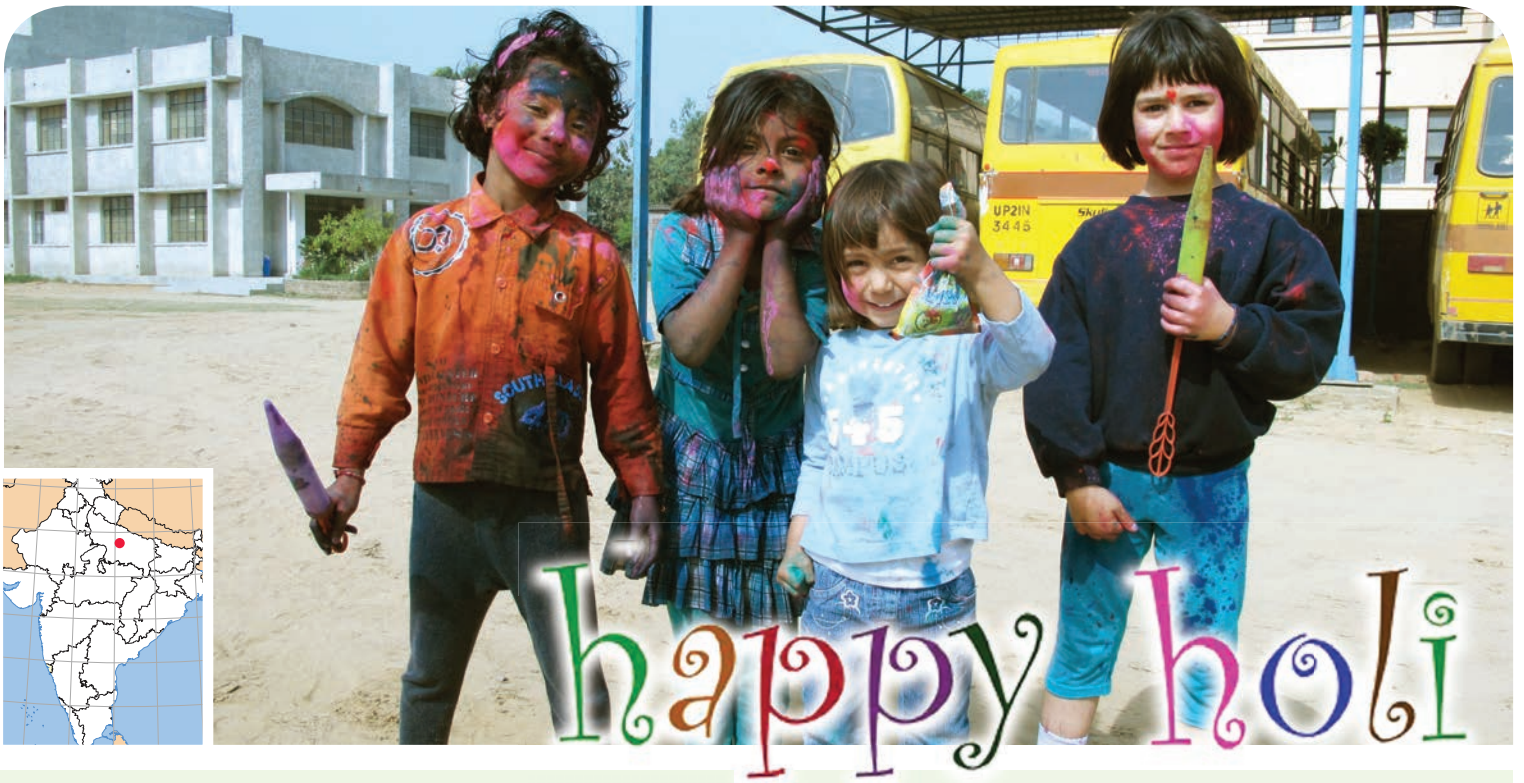

Hoezo… kent u « *Holi* » niet ? Dat is één van de voornaamste feesten van het jaar in India ! Op die dag gooit iedereen met kleurige pigmentpoeders naar elkaar. Dacht u misschien dat dit alleen voor kinderen was ? Helemaal niet ! iedereen doet eraan mee, jong en oud ! Dit jaar werd *Holi* gevierd op 8 maart…

Voor het eerst heb ik zelf ook de gelegenheid gehad om aan dit feest deel te nemen. Al tien jaar lang ga ik elk jaar naar India om het verloop te controleren van de projecten van het *Werk der Broden* en ik ben al dikwijls ter plaatse geweest tijdens *Holi*, maar toch kon ik er dit jaar voor het eerst aan deelnemen. Meestal moet je tijdens dit soort populaire feesten goed uitkijken dat je niet in moeilijkheden gebracht wordt door de uitspattingen van een losgeslagen menigte. Hier, met ons team van leerkrachten en sociale assistenten van de *Sint-Antoniusschool* bij het dorp *Dugawar* (Utar Pradesh) liepen we echter geen enkel risico – behalve dat we een paar keer stevig de slappe lach zouden krijgen…

Bijeenkomsten, vormingen, onderhoud en nazicht van de uitrusting… we hebben altijd een drukke agenda als we in India zijn, en een moment van ontspanning is dan ook zeer welgekomen.

Op dit ogenblik is de grote vakantie begonnen, dus is de *Sint-Antoniusschool* gesloten. We hebben dat al vaker geschreven maar ik denk dat het wel interessant is om het nogmaals te vermelden: het schooljaar begint hier in april en de « grote vakantie » valt hier in mei en juni (de warmste maanden – het is nu 46° !).

Marc Valentin
Voorzitter

Holi… het feest van de kleuren, wordt ook op de *Sint-Antoniusschool* gevierd… Voor het eerst heb ik ook meegevierd !

Voor ons werk aan de *Sint-Antoniusschool* hebben wij tijdens ons bezoek in het voorjaar de oudste kinderen geïnterviewd, die in het achtste jaar zitten (wat in België overeenkomt met het tweede middelbaar) om hun mening te vragen en er achter te komen hoe zij aankijken tegen onze projecten. Wij delen hier enkele van hun beschouwingen met u, die niet alleen interessant zijn voor een beter begrip van hun leefomgeving maar ook om een idee te krijgen van de ingesteldheid waarmee deze kinderen school lopen.

Munajir.

Munajir legt ons het verschil uit tussen de staatsschool waar hij zat voor hij hier kwam, en de *Sint-Antoniusschool* : « *Onze school is anders want er is een busdienst ingericht om de leerlingen te halen en te brengen. Wij hebben voldoende leerkrachten, dat is niet overal het geval. Wij hebben ook een grote speelkoer waar we sporten kunnen beoefenen (badminton, cricket, voetbal, enz.). Deze school is ook anders omdat we hier Engels moeten spreken. Dit is een school waar je in de Engelse taal wordt ondergedompeld.* »

Kushboo voegt hieraan toe : « *Bij ons zijn er veel computers, kleine draagbare XO's, en hier komen ook dikwijls buitenlanders om ons op te zoeken. Ik geloof niet dat zoiets in andere scholen ook gebeurt.* »

Kushboo.

De kinderen vertellen ons hoe blij ze zijn dat ze naar school mogen gaan. **Munajir** : « *Als we niet studeren, dan blijven we ongeletterd en dan is het moeilijk om vooruit te komen in het leven. Toen ik mij ben komen inschrijven aan de Sint-Antoniusschool, kon ik zelfs mijn naam niet schrijven in het Engels. Ik ben echt gelukkig op de Sint-Antoniusschool.* » **Pallavi** voegt eraan toe : « *Ik ben blij dat ik naar school ga want dit is de tweede plaats, na ons huis, waar ik een goede opvoeding krijg.* » **Amit** zeg : « *De school is een plaats waar je kennis opdoet. We hebben daar leraars als ouders en vrienden als broers en zussen.*

Ze geeft toegang tot kennis en geeft ons de goede richting aan die we moeten volgen in ons leven. De school helpt ons om goede mensen te worden... »

Pallavi.

Sommige kinderen vertelden ons over hun eerste schooldag, en welke indruk ze daarvan onthouden hebben. **Kushboo** vertelt : « *Dat was acht jaar geleden. Ik was heel nerveus maar ook opgewonden want ik kende hier niemand. Het was wel een schok toen ik zag dat er maar twee meisje s in de klas waren. Bovendien waren dat twee nichtjes ! Ik ben dan maar naast een jon gen gaan zitten. Ik was heel tevreden want tijdens de pauze heb ik kennis gemaakt met die twee andere meisjes en we zijn direct goede vriendinnen geworden. We zijn ook vandaag nog alle drie samen op school.* »

Sinds de oprichting in 2003 is de school heel erg veranderd ! **Pallavi** legt uit : « *In het begin was er niet veel in de school. Er waren geen computers, geen bibliotheek, enzovoort. Nu hebben we echt allerlei dingen, zelfs een wetenschappelijk labo en een wiskundelokaal. We hebben echt geluk want dat is niet*

« Bij ons zijn er veel computers, kleine draagbare XO's,... »

Amit en *Khusboo* knippen samen het lint door bij de inwijding van het nieuwe schoolgebouw.

voor iedereen weggelegd in India. Op andere scholen krijgen de leerlingen niet de kans om praktische proeven te doen. In onze streek is er geen enkele andere school zo goed als de onze. »

Kushboo vult aan : « *Eerst was er maar een klein gebouwtje. Nu hebben we twee grote gebouwen. Toen we klein waren was één gebouwtje natuurlijk wel voldoende, want toen waren er niet zoveel leerlingen, maar nu komen er elk jaar veel leerlingen bij. Ik denk dat onze school de beste is van heel de streek. Veel dank daarvoor aan de leraars, dank aan iedereen ! »*

Pallavi wil ons ook wel zeggen hoe ze haar toekomst ziet : « *Mijn doel in het leven is niet al te groots. Ik zou graag advocate worden. Ik speel ook graag badminton en wetenschappen vind ik ook fijn dus op die twee gebieden zou ik ook mijn kans wel willen wagen. Binnen tien jaar zou ik graag kunnen zeggen dat ik veel heb geleerd dankzij mijn leraars, mijn ouders, de school en mijn omgeving. Ik denk ook wel dat het zo zal zijn ! »*

De dagen van de schoolkinderen zijn zeer welgevuld. Pallavi vertelt enthousiast hoe een gemiddelde dag hier voor haar verloopt. Ze heeft een klein broertje dat ook naar de Sint-Antoniusschool gaat. Hun papa is overleden en hun mama werkt thuis. **Pallavi** zegt : « *Gewoonlijk sta ik op om een uur of vijf, zes 's ochtends, dat hangt er een beetje van af hoeveel werk ik die dag zal hebben. Ik help mijn mama bij het huishouden en dan maak ik mij klaar om naar school te gaan. Na schooltijd ga ik weer naar huis, ik trek andere kleren aan, ik*

Teamsport maakt ook deel uit van het leerprogramma op de *Sint-Antoniusschool*...

Het leven van de kinderen beperkt zich niet tot naar school gaan en huiswerk maken. Er wacht hen thuis ook altijd nog veel werk...

eet iets en dan help ik weer mijn mama. Als er buitenshuis werk te doen is, dan doe ik dat voor 18 uur. Het is nu nog winter, en dan eten we voor 21 uur, zodat we nog een beetje daglicht hebben. We hebben immers niet altijd elektriciteit. Als er 's avonds elektriciteit is, dan maak ik mijn huiswerk na 21 uur. Soms kijk ik een beetje televisie. Ik ga altijd slapen voor 23 uur. » **Kushboo** heeft ook een broer op de Sint-Antoniusschool, en hij zegt : « *Als ik gegeten heb, dan help ik mijn broer met zijn huiswerk* ».

Het geld in India

Geld in India…is een zeldzaam goed, en velen hebben er veel te weinig ! Ongeveer 40% van de Indiërs leeft van minder dan 1,25 $ per dag (±1 €). Op alle bankbiljetten staat hier een afbeelding van Gandhi op de voorkant en op de achterkant staat de waarde van het biljet afgedrukt in 15 van de 22 officiële talen van het land. Deze talen bedienen zich vaak in onderling verschillende schriften…zodat het niet te verwonderen is dat het Engels zo'n belangrijke plaats inneemt in deze samenleving, en dient als een gemeenschappelijke basis, zodat iedereen elkaar kan verstaan. Er bestaan coupures 5, 10, 20, 50, 100, 500 en 1000 ₹.
(1 €=70 ₹)

	₹1
English	One Rupee
Gujarati	એક રૂપિયો
Hindi	एक रुपया
Nepali	एक रुपियाँ
Kannada	ಒಂದು ರುಪಾಯಿ
Malayalam	ഒരു രൂപ
Marathi	एक रुपया
Sanskrit	एकरूप्यकम्
Bengali	এক টাকা
Tamil	ஒரு ரூபாய்
Telugu	ఒక రూపాయి
Punjabi	ਇਕ ਰੁਪਏ
Urdu	ایک روپیہ

Kent u dit symbool ? :

₹ is het symbool van de Indiase munt, de roepie ! Zoals € het symbool is van de Europese munt en $ het symbool is van de Amerikaanse munt, de dollar. Dit symbool voor de roepie werd gecreëerd in 2010.
1,00 € is ongeveer 70 ₹ waard.
Een eigenaardigheid : hier wordt geld niet geteld in duizenden, zoals bij ons (duizend, een miljoen, een miljard) maar in honderden (lakhs, crore, kharab).
Niet helemaal duidelijk ? Hier volgt een voorbeeld : Wij schrijven 35.680.724 wat betekent : vijfendertig miljoen, zeshonderdtachtigduizend zevenhonderdvierentwintig. Zij schrijven 3,56,80,724, en zeggen : drie crore zesenvijftig lakhs, tachtigduizend zevenhonderd vierentwintig.
Dit is geen groot probleem in het dagelijks leven, aangezien wij tot 99.000 op dezelfde manier rekenen. Maar bij grotere bedragen vraagt dit wel een bepaalde soepelheid van geest, als we ons niet willen vergissen.

Verandering van bankrekening

De veranderingen die de Bank van de Post verzonnen heeft om hun diensten zogezegd te verbeteren hebben ons zoveel problemen en last bezorgd, dat wij besloten hebben om van bank te veranderen. Hier vindt u dan ook onze nieuwe bankgegevens.

BIC : CPHBBE75 — **IBAN** : BE90 1262 0485 0532
(Fiscaal attest, 40€ min.). ***Werk der broden*** *vzw*,
A. Delzennestraat 9, 7800 Aat. http://www.WerkDerBroden.org

Verantwoordelijk uitgever : *M. Valentin*, A. Delzennestraat 9, 7800 Aat